

5. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254/96-вр. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 106.

Пікуль Євген Васильович
Київський військовий ліцей імені Івана Богуна, Україна
полковник

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ ПІДХОДИ РОЗВИТКУ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДРОЗДІЛІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

Поряд з ресурсним потенціалом об'єднаної територіальної громади в умовах війни вагоме місце займає розвиток потенціалу підрозділів територіальної оборони. Розвиток, а в подальшому використання потенціалу підрозділів територіальної оборони на місцевому рівні може бути забезпечений шляхом застосування різноманітних шляхів та можливостей. За результатами веб-пошуку, ось деякі з них: збільшення фінансування та забезпечення територіальних сил оборони сучасною зброєю, технікою та комунікаційними системами, посилення підготовки та підвищення рівня професіоналізму територіальних оборонних сил, використовуючи досвід та стандарти НАТО та інших країн-партнерів.

Виходячи з цього, розвиток потенціалу підрозділів територіальної оборони передбачає комплексний підхід, який включає як теоретичну так і практичну складові. Поряд з теоретичним та практичним підходами, вважаю за потрібне виокремити системний, структурний та організаційний підходи.

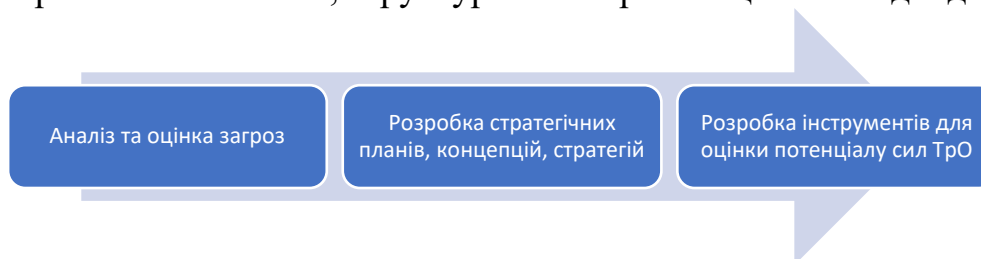

Рис. 1. Теоретичні підходи щодо розвитку потенціалу підрозділів територіальної оборони

Системний підхід є методологією, яка допомагає розглядати об'єкт або проблему як складну систему, що складається з взаємопов'язаних та взаємозалежних елементів. У випадку розвитку потенціалу сил територіальної оборони, системний підхід означає розгляд територіальної оборони як єдину інтегровану систему, яка включає в себе різні аспекти та компоненти, такі як структура, організаційна схема, ресурсне забезпечення, технології, людський потенціал та інше.

Головні принципи системного підходу до розвитку потенціалу сил територіальної оборони включають:

- ✓ *Розуміння взаємодії елементів.*
- ✓ *Врахування контексту.*
- ✓ *Орієнтація на цілі та результати.*
- ✓ *Аналіз ризиків та вразливостей.*

Структурний підхід щодо розвитку потенціалу сил територіальної оборони полягає в організації та побудові сил територіальної оборони відповідно до конкретної структури, яка враховує географічні, соціокультурні, економічні та інші особливості території. Цей підхід передбачає створення і підтримку локальних, регіональних та національних сил, які забезпечують оборону та безпеку відповідних територій.

Рис. 2. Структурний підхід щодо розвитку потенціалу підрозділів територіальної оборони

Таким чином, структурний підхід зосереджений на створенні та організації оптимальної структури сил територіальної оборони, розподілі завдань та обов'язків між підрозділами для ефективного функціонування системи територіальної оборони. Організаційний підхід фокусується на вдосконаленні організаційної структури, процесів та керівництва силами територіальної оборони. Системний підхід визначає територіальну оборону як складну систему з взаємопов'язаними елементами. Цей підхід сприяє глибокому розумінню впливу різних факторів на ефективність системи. Практичний підхід спрямований на впровадження конкретних заходів для покращення потенціалу сил територіальної оборони, що включає в себе проведення тренувань та навчань, модернізацію зброї та обладнання тощо. Теоретичний підхід щодо розвитку потенціалу підрозділів територіальної оборони передбачає розробку концепцій, теорій і принципів, що ґрунтуються на наукових дослідженнях та аналізі, що сприятиме розвитку потенціалу сил територіальної оборони.

Ці підходи можуть застосовуватися окремо або комбінуватися для досягнення оптимальних результатів у розвитку потенціалу територіальної оборони. Важливо враховувати особливості кожного регіону, його геополітичне положення, специфіку загроз для розробки належних стратегій та планів.

Список використаних джерел:

1. Нестеренко О. В. Поняття та рівні територіальної оборони України. Теоретичні питання юриспруденції і проблеми правозастосування: виклики XXI століття. Харків, 2020. С.104

2. Ребкало В., Тертичка В. Державна політика: аналіз і впровадження в Україні. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Rebkalo_Valerii/Derzhavna_polityka_a_naliz_ta_vprovadzhennia_v_Ukraini.pdf?;

3. Лобко М. М. Територіальна оборона України як фактор посилення обороноздатності держави. Наука і оборона 2. 2018. С. 29-39.

Пляс Віталій Олександрович

Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Україна
студент-магістрант

МЕХАНІЗМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПОЛІТИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДЕПУТАТІВ

Вдосконалення політичної відповідальності депутатів є ключовою складовою функціонування демократичних систем. Цей процес спрямований на забезпечення того, щоб обранці виконували свої обіцянки, служили інтересам громадян і були піддані контролю громадськості. У даній відповіді розглянемо різні механізми для підвищення політичної відповідальності депутатів, зокрема систему виборів, парламентський нагляд, засоби громадського контролю та санкції за порушення етичних норм.

Система виборів є основним механізмом, який визначає, як обранці потрапляють до парламенту. Вдосконалення системи виборів може покращити політичну відповідальність депутатів.

Вибори можуть бути мажоритарними, пропорційними або змішаними. Різні системи мають вплив на спосіб представництва та відповідальність депутатів. Наприклад, пропорційна система дозволяє краще відображати волю виборців і різноманітність політичних поглядів.

Регулярні перевибори можуть стимулювати депутатів бути ближчими до своїх виборців і виконувати свої обіцянки. Короткі терміни між виборами можуть змушувати депутатів більше працювати для громадян. Важливо забезпечити, щоб виборчі кампанії були чесними і прозорими, і щоб виборці мали доступ до об'єктивної інформації про кандидатів.

Наявність виборчої системи, яка дозволяє незалежним кандидатам конкурувати з партійними кандидатами, може розширити виборчі можливості та збільшити конкуренцію.

Парламентський нагляд — це система внутрішнього контролю із залученням парламентських органів та комітетів. Цей механізм допомагає забезпечити, що депутати виконують свої обов'язки і відповідають перед громадськістю. Важливі аспекти цього механізму включають:

- **Парламентські комітети:** Комітети в парламенті грають важливу роль у вивченні і обговоренні законопроектів, контролі за виконанням законів та проведенні розслідувань. Їх робота може допомогти виявити порушення політичної відповідальності депутатів.